

Sygn. akt IV CNP 50/11

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi powodów
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego
z dnia 15 maja 2009 r., w sprawie z powództwa E. G. i J. G.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej B. w B.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 października 2011 r.,

**odrzuca skargę,
zasądza od powodów na rzecz pozwanej 600 (sześćset)
złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego jej
wniesieniem.**

Uzasadnienie

W związku ze skargą powodów E. G. i J. G. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 15 maja 2009 r. należy zważyć, co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem.

Skarga nie spełnia wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c.

Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem wyroku niezgodnego z prawem (por.: postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., sygn. akt IV CNP 38/05, OSNC z 2006 r., nr 7 - 8, poz. 141; postanowienie SN z dnia 22 listopada 2005 r., sygn. akt I CNP 19/05, nie publ.; postanowienie SN z dnia 23 września 2005 r., sygn. akt III CNP 5/05, nie publ.; postanowienie SN z dnia 11 sierpnia 2005 r., sygn. akt III CNP 4/05, OSNC z 2006 r., nr 1, poz. 16). Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, ten kreatywny wymóg skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia obliuguje skarżących do złożenia oświadczenia, że szkoda wystąpiła, jak również do wskazania jej rodzaju i rozmiaru, a ponadto do powołania lub przedstawienia dowodów lub innych środków uwiarygodniających ich twierdzenie. Przesłanka uprawdopodobnienia szkody, uregulowana w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.,

zostaje spełniona, jeżeli skarżący powołają w skardze nie tylko wszystkie znane im fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym wyrokiem a doznanymi skutkiem jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powołają dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (tak m.in.: postanowienie SN z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06, nie publ.; postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, teza opublikowana w Biuletynie SN z 2006 r., nr 6, s. 8). Tak rozumianego obowiązku skarżący nie spełnili. Nie przedstawili jakichkolwiek skonkretyzowanych dowodów lub ich surogatów na okoliczność poniesienia wskazanej przez nich szkody, odwołując się jedynie do dowodów znajdujących się w aktach postępowania przed Sądami obu instancji.

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżących obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinni wykazać, że od zaskarżonego wyroku nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia (postanowienie SN z dnia 23 stycznia 2009 r., sygn. akt I CNP 108/08, nie publ.). Oznacza to obowiązek przeprowadzenia analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogłyby odnieść skutku. Skarżący muszą „wykazać”, a więc nie „wskazać”, „przytoczyć” czy „uwiarygodnić”, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Wykazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i nie budzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu (postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., sygn. akt III CNP 23/05, OSNC z 2006 r., nr 7 - 8, poz. 140). Nie chodzi tylko wykazanie niemożliwości skorzystania ze skargi kasacyjnej, czy skargi o wznowienie postępowania, ale także z innych środków prawnych pozwalających na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służących pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności (zob. postanowienie SN z dnia 24 lipca

2008 r., sygn. akt I CNP 50/08, nie publ.). Skarżący jedynie stwierdzili, że zaskarżony wyrok nie podlega wzruszeniu w drodze innych środków prawnych, gdyż brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania, a wyrok ten nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną, co jest rażąco niewystarczające dla wykazania przesłanki, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.